Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 67.290 van 2 juli 1997

A.73.990/VI-13.766

In zake : **de Belgische Staat,**
vertegenwoordigd door de Minister van Telecommunicatie,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Luc MISSON, advocaat,
rue de Pitteurs 41
4020 Luik,

tegen :

de Franse Gemeenschap,
vertegenwoordigd door haar Regering.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de vordering die de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Telecommunicatie, op 14 april 1997 heeft ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van "het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 25 november 1996 betreffende de produktie van andere diensten op de kabel";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift waarbij dezelfde verzoekende partij de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van mevrouw HAUBERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 9 juni 1997 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 24 juni 1997;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer ANDERSEN, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. MISSON, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. JOACHIMOWICZ, loco Mr. BERENBOOM, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw HAUBERT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij een eerste exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt die is ontleend aan het feit dat de Staat, door na te laten een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in te stellen tegen het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 1996 betreffende de erkenning van de televisiediensten, dat een soortgelijke strekking heeft als het bestreden besluit, een toestand in het leven roept waarin de regelgeving van de Vlaamse Gemeenschap onverkort zou kunnen worden behouden terwijl die van de Franse Gemeenschap zou kunnen worden

geschorst en vervolgens vernietigd, wat in strijd is met de beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie die zijn bekrachtigd door de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en met het beginsel van de federale loyauteit bedoeld in artikel 143 van de genoemde Grondwet;

Overwegende dat die exceptie vooralsnog niet ter zake dienend is; dat, overeenkomstig artikel 127, § 2, van de decreten van de Vlaamse Gemeenschap betreffende de radio-omroep en de televisie, het voormelde besluit van de Vlaamse regering door de Vlaamse Raad is bevestigd bij het decreet van 20 december 1996, dat is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 4 februari 1997, zodat de termijn waarover de Staat beschikt om tegen dit bevestigend decreet beroep in te stellen bij het Arbitragehof nog niet verstreken is;

Overwegende dat de verwerende partij een tweede exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt, ontleend aan het feit dat de Staat er geen belang bij heeft de schorsing van de bestreden handeling te vorderen omdat deze geenszins inbreuk maakt op zijn bevoegdheden;

Overwegende dat die exceptie samenhangt met het onderzoek van de middelen; dat er slechts moet worden bij stilgestaan indien zou blijken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling de Staat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen berokkenen; dat immers twee voorwaarden dienen te worden vervuld opdat de Raad van State de schorsing van een bestuurshandeling kan bevelen : het bestaan van een ernstig middel en het risico dat zulk een nadeel zich voordoet;

Overwegende dat, wat die tweede voorwaarde betreft, de Staat in hoofdzaak betoogt dat het behoud van het omstreden besluit de verwerende partij de mogelijkheid biedt een bevoegdheid uit te oefenen die haar niet is toegekend en op die manier verhindert dat de Staat zijn bevoegdheden kan uitoefenen, dat de wereld van de telecommunicatie in het algemeen zo snel evolueert dat dit besluit waarschijnlijk zo snel mogelijk zal worden toegepast, met als gevolg dat vergunningen voor het gebruik van het kabelnetwerk zouden kunnen worden afgegeven aan economische bedrijven en het moeilijk zou zijn die vergunningen later in te trekken, vooral daar de investeringen die inzake telecommunicatie in een nabije toekomst kunnen worden gedaan zeer omvangrijk zijn en dat, gelet op de mededigingsregels, het aantal economische bedrijven op de telecommunicatiemarkt indrukwekkend is;

Overwegende dat, zoals hierboven is opgemerkt, twee voorwaarden tegelijk dienen vervuld te worden opdat de schorsing kan worden bevolen; dat die voorwaarden onderscheiden zijn; dat het dus niet voldoende is dat een middel op het eerste gezicht ernstig lijkt opdat er noodzakelijkerwijs dient te worden vanuit gegaan dat het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vaststaat; dat die dubbele vereiste zonder onderscheid geldt voor de natuurlijke personen en voor de privaat- of publiekrechtelijke personen; dat de schending door de Staat, de Gemeenschappen of de Gewesten van de regels die de bevoegdheden onder hen verdelen indien zij zou vaststaan, een ernstig middel zou zijn en dat de situatie die daaruit zou voortvloeien de bevoegde overheid nadeel zou berokkenen, hoewel nog zou moeten worden bewezen dat dit nadeel, in de concrete omstandigheden van de zaak, ernstig en moeilijk te herstellen is; dat dit bewijs hier niet wordt geleverd; dat de Staat er

zich toe beperkt - in de voorwaardelijke wijs - algemene opmerkingen te verwoorden zonder enig bewijsstuk voor te leggen; dat de partijen, op het verzoek ter zake nadere uitleg te verschaffen, zelfs niet bij benadering hebben kunnen aangeven binnen welke voorspelbare termijn de technische en andere voorwaarden zullen vervuld zijn die nodig zijn om daadwerkelijk via de kabel andere diensten aan te bieden dan de klankprogramma's en de televisieprogramma's bedoeld in artikel 1, b), van het omstreden besluit; dat dus niet voldaan is aan de tweede voorwaarde;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opdat deze de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer rechtsprekend in kort geding, op twee juli 1900 zevenennegentig door :

de HH.	ANDERSEN,	kamervoorzitter,
	LEROY,	staatsraad,
	HANSE,	staatsraad,
Mevr.	NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

Ch. NOTEBAERT. **R. ANDERSEN.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOöRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**